

Anže Irman Kolar

Uvod

Zaključil se je že drugi mesec pouka in zaslužili smo si počitnice. Čas je hitro minil in ni nam bilo dolgčas, saj smo od 2. do 6. oktobra »praznovali« teden otroka, ki je bil zelo pester, tako da je prav vsak našel nekaj zase. Ogledali smo si gledališko predstavo Projekt 96, uživali ob umetnostnih stvaritvah v Narodni galeriji v Ljubljani, konec meseca pa smo si ogledali tudi opero Figarova svatba.

Tina J.

Dogajalo se je ...

TEDEN OTROKA

Teden otroka je projekt Zveze prijateljev mladine Slovenije in se začne vsak prvi ponedeljek v mesecu oktobru ter traja sedem dni. Letošnji Teden otroka se je odvijal od drugega do osmega oktobra. Njegova tema je bila »Povabimo sonce v šolo«. Na šolah po Sloveniji so se odvijali različni dnevi dejavnosti. Teden otroka temelji na obeleževanju Svetovnega dneva otroka, ki ga je Generalna skupščina Združenih narodov priznala leta 1956.

Tudi na naši šoli se je kot vsako leto veliko dogajalo. Prvi in drugi razredi so se odpravili na pohod. Tretja razreda sta uživala ob spoznavanju književnih junakov. Učenci od prvega pa vse do četrtega razreda in OŠPP so delali eksperimente in se preizkušali v vlogi pravih znanstvenikov. Šestošolci smo se odpeljali na Velenjski grad. Tam smo spoznavali postopke restavriranja in konserviranja. Sedmi, osmi in deveti razred so si ogledali gledališko predstavo Projekt 96. Deveta razreda sta spoznavala zgodovino v Narodni galeriji in obiskala Biotehniško fakulteto.

Letošnji Teden otroka je bil poln zanimivih dejavnosti, kjer smo pridobili veliko novih znanj in se ob tem tudi zabavali.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

OBISK DELAVNIC MUZEJA VELENJE

V torek, 3. oktobra, smo se šestošolci odpeljali v Muzej na Velenjskem gradu, kjer smo imeli delavnice na temo zgodovine. Spoznali smo restavriranje in konserviranje, potem pa smo slišali še veliko o pomembnosti zgodovinskih virov in dokumentacije. Pri delavnici o restavriranju nam je bilo najprej predstavljeno delo restavratorjev. Ti obnavljajo stare predmete, ki so že poškodovani, konservatorji pa predmete zaščitijo pred njihovim propadanjem. Ti so lahko iz lesa ali kovine, vse več pa jih je tudi iz umetne mase. Spoznali smo veliko postopkov obdelave. Ko smo dodobra osvojili teorijo, smo se tudi mi sami preizkusili v vlogi konservatorja. S pomočjo polirne paste Purol in vate smo čistili stare kovance.: lire, dolarje, dinarje in šilinge. Kar nekaj truda je bilo potrebnega, da so se kovanci svetili kot novi.

Nato pa smo odšli še na predavanje o zgodovinskih virih in dokumentaciji le-teh. Tam nam je kustosinja povedala, da imajo vsi pisni in materialni viri, tako kot mi, svojo osebno izkaznico. V muzeju imajo veliko stare literature, nekaj tudi rokopisov. To so na roke napisana besedila iz časa pred iznajdbo tiska. Enega izmed njih, Zdravilne bukve, smo si lahko pogloblje pogledali in ga celo listali. Bilo je razburljivo, saj si v rokah držal več sto let staro edinstveno knjigo.

Zelo zanimive so se nam zdele tudi knjige, napisane v pisavi, ki jo imenujemo gotica. Te so bile v nemškem jeziku. Videli smo tudi primerka šolske in župnijske kronike, ki sta pomemben zgodovinski vir vsakega kraja. Kustosinja nam je še povedala, da moraš praviloma uporabljati bele bombažne rokavice, kadar se dotikaš pomembnih starih predmetov, a na žalost zaradi tega izgubiš nekaj občutka v rokah. Po dnevu, polnem novih spoznanj, smo se vrnil na našo šolo.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

PROJEKT 96

4. oktobra smo si učenci 7., 8. in 9. razredov ogledali gledališko predstavo Projekt 96. Na odru so predstavili, kako se mladi zabavamo danes in kako so si krajšali čas včasih. Danes se mladi večinoma pogovarjamo preko telefonov, včasih pa so se prijatelji znali pogovarjati iz oči v oči. Iz predstave smo se lahko veliko naučili.

Mnenja učencev:

Všeč mi je bilo, da so v predstavo vključili tuje in slovenske pesmi. Sporočilo predstave mi je bilo zelo všeč, saj so ga igralci zelo dobro prikazali. Med predstavo sem razmišljala, kako bo čez 20 let, mogoče bo denar zavladal svetu in bodo otroci še bolj zasvojeni s tehnologijo.

Nika Jevšnik, 9. a

Bilo je zanimivo, saj so v predstavi primerjali mladost danes in pred dvajsetimi leti. Všeč sta mi bila tudi glasba in ples. Predstava je imela tudi več sporočil, najbolj mi je bilo všeč, da moramo mladi tekmovati sami s sabo in ne z drugimi.

Mia Sara Leskošek 9. b

Predstava mi je bila všeč, saj imam rada ples, ki ga je bilo v predstavi veliko, prav tako tudi petja in igre. Igralci so govorili razločno in glasno. Sporočilo predstave, naj sledimo svojim sanjam, se me je dotaknilo.

Anastazija Kranjec 9. a

Všeč mi je bila glasba, ki je spremljala igralce skozi igro. Prav tako mi je bila všeč koreografija, ki so jo prikazale plesalke in en plesalec. Sporočilo predstave je bilo zanimivo in poučno. Predstavo so popestrile tudi barvne luči in megla. Zanimive in lepe so bile tudi obleke igralcev, ki so bile dokaj preproste, taka je bila tudi scena. Najbolj pa mi je bil všeč zaključni govor, ki nas gledalcev ni pustil ravnodušnih.

Sara Acman 9. a

Gledališka predstava Projekt 96 mi je bila zelo všeč, saj gledalcem sporoča zelo pomembno sporočilo: ne obremenjujmo se z videzom in popularnostjo.

Sara Jernejc 9. b

FIGAROVA SVATBA

V ponedeljek, 23.10.2017, smo učenci višje stopnje imeli kulturni dan. Odpeljali smo se v ljubljansko Opero na ogled Figarove svatbe.

Najprej smo odšli na sprehod po Ljubljani. Videli smo Dramo in Muzej iluzij. Ustavili smo se ob Tromostovju, pogledali smo si Plečnikovo tržnico in se sprehodili čez Mesarski most, ki si ga bomo vsi zapomnili po ključavnicah zaljubljenec. Potem pa smo končno odšli do Opere, ki nas je navdušila že s svojo mogočno zunanostjo. Dobili smo vstopnice in se odpravili na svoje sedeže v parterni loži, galeriji ali na balkonu.

Figarova svatba je komična opera v štirih dejanjih. Glasbo je napisal čudežni deček Wolfgang Amadeus Mozart. Besedilo opere pa je napisal Lorenzo da Ponte po Beaumarchaisu. Vsi napevi so bili v italijanskem jeziku. Da bi bolje razumeli dogajanje v operi, smo imeli slovenske nadnapise.

Predstava govori o Figaru in Suzani, bodočima mladoporočencema. Toda grofu Almavivi je Suzana všeč, zato noče, da bi se poročila. Grofova žena pa je zagledana v paža Kerubina. Ko njen mož to izve, grofice ne mara več. A grofica, Suzana in Figaro skujejo načrt. Konec je za vse dober. Grof grofico prosi odpuščanja in ta mu seveda oprostí, Suzana in Figaro pa se poročita.

Bil je lep dan. Vsi navdušeni nad predstavo smo se okoli tretje ure popoldan vrnili domov.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

DELAVNICE ZA OSNOVNOŠOLCE

GIMNAZIJA LAVA		SŠ ZA GRADBENIŠTVO IN VAROVANJE OKOLJA	
PARFUMI Peter Juvančič	A-6	TRIDIMENZIONALNI SPREHOD SKOZI HIŠO Igor Kastelic	C-33
KAČUMERNIK Vitomir Babič	A-11	MOZAIK Marjeta Petriček	A-25
LEGO ROBOTI Karmen Kotnik, Tomislav Viher	A-3	PREVZEMI NADZOR-POMAGAJ REŠITI ZEMLJO Andrej Hrastnik	NEVA
IVIVA ESPAÑOLI Sandra Dulebič	B-33	SU SVEČ Alenka Lah Kalan	A-33
DIVJA IN ZLATA DVAJSETA Dragica Babič, Romana Grošelj	B-20	POLIGON SPRETNOSTI Janez Kričej	A-25D
SŠ ZA KEMIJO, ELEKTROTEHNIKO IN RAČUNALNIŠTVO		SŠ ZA STORITVENE DEJAVNOSTI IN LOGISTIKO	
OBNOVLJIVI VIRI ENERGIJE Metod Trunkl	E-4	LEPOTNA DELAVNICA – ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI POVEJ Lavra Dokler	Kinovelva
ELEKTRONIKA V GOSPODINJSKIH APARATIH Gregor Kramer	E-5	MODNI DODATKI Veronika Kokot	19B
GAME MAKER ali Kako izdelati računalniško igro? Vojko Podkrajšek	BE-7	VEZENJE Mata Jurgelj	26A
MIKROKRMILNIK ARDUINO Matej Kalíšek	BE-3	VZDRŽEVANJE IN AVTOSERVISIRANJE AVTOMOBILOV Aleš Kos	AVS/AVK delavnice
ČOKOLADNA KEMUA Sebastjan Klovar	A-32	SVET LOGISTIKE IN PROMETA Roman Krajnc	SC, 21C
SNEŽKO SNEŽAK Mihaela Jug	A-31		
SŠ ZA STROJNIŠTVO, MEHATRONIKO IN MEDIJE			
PNEVMATIKA ZA INŽENIRJE Žan Podbregar	D-28 B-42	KOVINSKI OBESEK Jožef Žogaj	A-37
Z RAČUNALNIKOM OD IDEJE DO IZDELKA Aleš Ferlež	B-45	OBLIKOVANJE V STROJNIŠTVU Bojan Hrovat	A-34
ROBOTIKA ZA BISTRE GLAVE Andro Glamnik, Matej Veber	A-30	FOTOGRAFIJA ZA MEDIJE David Korošec	KB03
SESTAVLJANJE MEHANIZMOV V VIRTUALNEM OKOLJU Martin Amon	D-31	GRAFIČNO OBLIKOVANJE LOGOTIPA Iztok Virant	KC05

Devetošolci smo se 24. oktobra na Šolskem centru Celje udeležili delavnic, da bi si lažje izbrali srednjo šolo.

Tam smo najprej imeli predstavitev šole in poslušali govor ravnateljice. Nato smo se razdelili v skupine in odšli na izbrane delavnice. Jaz sem odšla na delavnico Viva espaniol. Že ime pove, da je to delavnica o španščini. Naučili smo se, kako se predstaviti v španskem jeziku in zapeli špansko pesem. Na koncu smo se naučili še plesati Makareno in odšli na ogled šole. Za srednjo šolo se res še nisem odločila, sem pa že začela razmišljati širše o nadaljnjem šolanju.

Tina Jernejc, 9. b

DROBRINICA 2017

Malo ... je veliko

V soboto, 14. 10., je pred trgovino Tuš potekala dobrodelna akcija Drobtinica. Prodajali smo kruh, kekse, marmelade, rezance in še mnogo ostalih dobrot. Veliko izdelkov smo naredili učenci in učitelji, nekaj pa so prispevale kmečke žene ter slaščičarni Polonca in Miš Maš. Ves zbran denar je šel v šolski sklad OŠ Mozirje, torej za pomoč otrokom iz socialno ogroženih družin, ki si ne morejo privoščiti izleta, šole v naravi ali ekskurzij. Veliko ljudi se je ustavilo na naši stojnici in kupilo kakšno dobroto ali dve, ker so videli, da gre denar v dober namen.

Jon Kanjir, 9. b

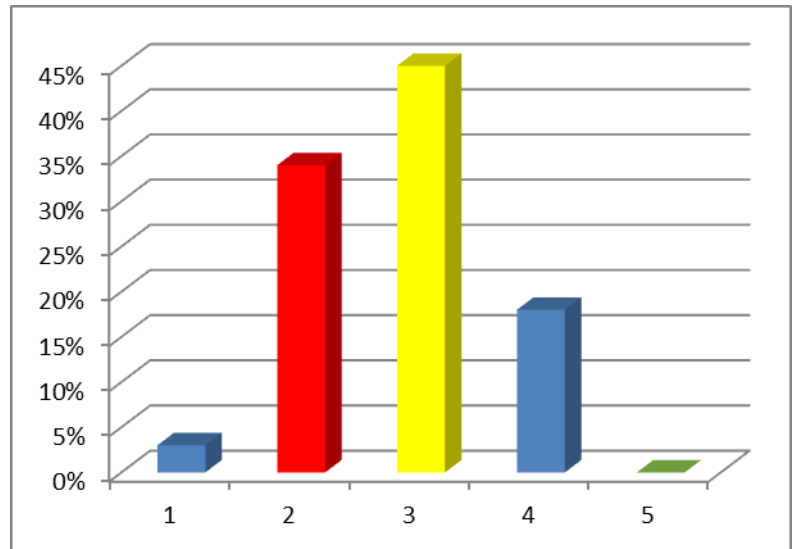
ANKETA O PREHRANJEVANJU

16. oktober je svetovni dan hrane. Tema letošnjega svetovnega dneva poteka pod geslom »Združeni proti lakoti«. S tem geslom želijo Združeni narodi opozoriti, da se lahko proti lakoti, ki danes pesti že kar milijardo ljudi, borimo le na način, da se poveča proizvodnja hrane na vseh ravneh: lokalno, regionalno in globalno.

Pri spletnem časopisu smo sestavili anketo, na katero je odgovorilo 92 učencev (od 6. do 9. razreda) naše šole.

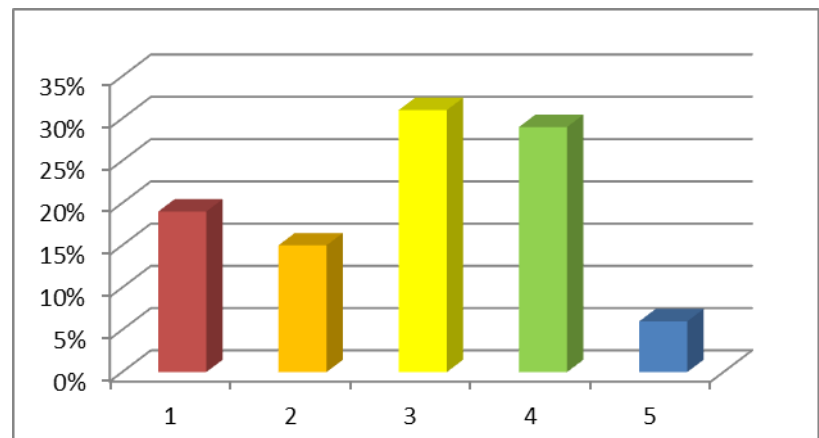
1. Koliko obrokov na dan imaš?

	dva obroka	3 %
	tri obroke	34 %
	štiri obroke	45 %
	pet obrokov	18 %
	več kot pet	0 %

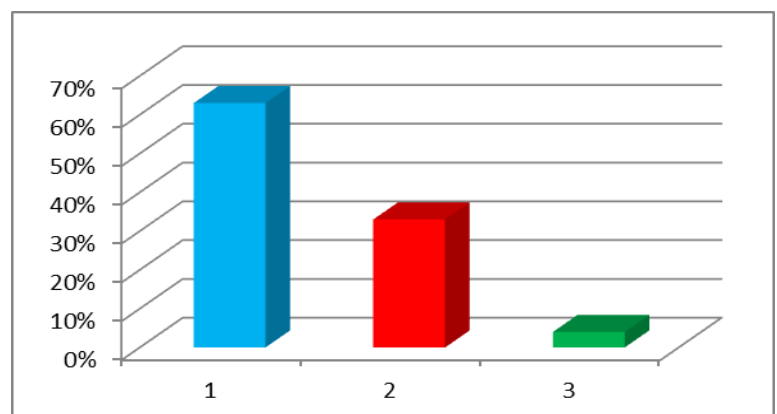
2. Kaj ješ za zajtrk?

	ne zajtrkujem	19 %
	sadje	15 %
	kosmiče	31 %
	kruh z namazom	29 %
	drugo	6 %

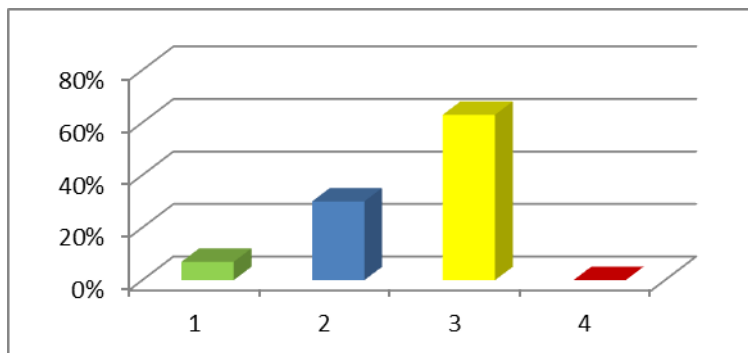
3. Kje poješ kosilo?

	doma	63 %
	v šoli	33 %
	pri starih starših	4 %

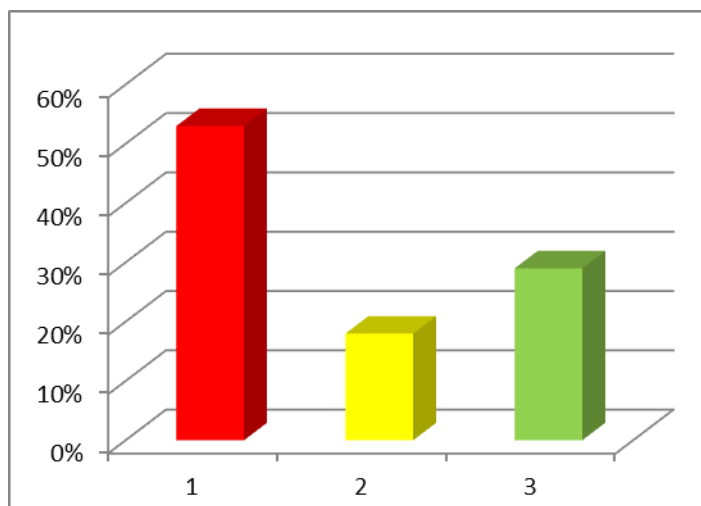
4. Kako pogosto se v tvoji prehrani znajdejo sladkarije?

	vsak dan	7 %
	pogosto	30 %
	redko	63 %
	nikoli	0 %

5. Kaj narediš s hrano, ki je ne moreš jesti?

	pojem jo kasneje	53 %
	zavržem jo	18 %
	z njo nahranim živali	29 %

Največ anketiranih učencev (45 %) ima na dan štiri obroke in le 18 % jih ima pet obrokov. Učenci za zajtrk največkrat jedo kosmiče z mlekom ali kruh z namazom (skupaj 60 %), 19 % pa jih zjutraj ne zajtrkuje. Učenci v večini kosilo pojedjo doma (63 %), v šoli pa kosi 33 % anketiranih. Kar 63 % učencev je odgovorilo, da se sladkarije redko znajdejo v njihovi prehrani, pri 30 % pa so sladkarije pogoste. 53 % jih hrano, ki je ne pojedjo pri obroku, poje kasneje, nekateri (29 %) z njo nakrmijo živali, 18 % pa jih hrano zavrže.

Sara in Tina Jernejc, 9. b

Šport

KDO JE NAJBOLJŠI? MI!

V septembru sem vam predstavil naš rokometni klub in obljubil, da vas bom obveščal o naših tekmah ter rezultatih. In začelo se je, odigrali smo svojo prvo tekmo za državno prvenstvo in ZMAGALI.

Že navsezgodaj smo se zbrali pred športno dvorano v Šoštanju in skupaj z našimi navijači (v glavnem starši ter dedki in babicami) sedli na avtobus, ki nas je odpeljal v Sevnico. Vožnja je hitro minila. V Sevnici smo prvič oblekli naše rumeno-črne klubske drese. Z naše šole smo bili v ekipi trije: Andraž Goltnik, številka 15, Juš Slapnik, številka 6, in jaz s številko 4. Sledilo je 15-minutno ogrevanje in ob 10. uri je sodnikova piščalka naznanila začetek tekme. Od začetka nam ni šlo najbolje, a nismo se predali, poslušali smo trenerjeve nasvete, se borili in na koncu zmagali.

Predsednik Društva, gospod Sebastjan Sovič, je po prvi tekmi zapisal:

»Danes je za Društvo Rokometna šola Sebastjana Soviča zgodovinski dan! Fantje letnik 2006/07 so odigrali svojo prvo tekmo v državnem prvenstvu. Izziv je bil za mlade rokometase velik, a v čudovitem ambientu sevniške športne dvorane, kjer so imeli glasno podporo staršev, se ga niso ustrašili. Kljub začetni tremi in rezultatu 8:3 za RK Sevnica, so strnili vrste in se kot levi borili za vsako žogo do zadnjega sodnikovega žvižga. Na koncu so se veselili zmage z rezultatom 12:11. Sladka zmaga, saj je prva! A še pomembnejše je spoznanje veličine vztrajanja do konca in pozitivnega ekipnega duha. Bravo, fantje, ponosni smo na vas!«

Naslednja tekma bo 11. novembra v Šoštanju, takrat se bomo pomerili z mladimi rokometasi iz Slovenj Gradca. Pridite navijat!

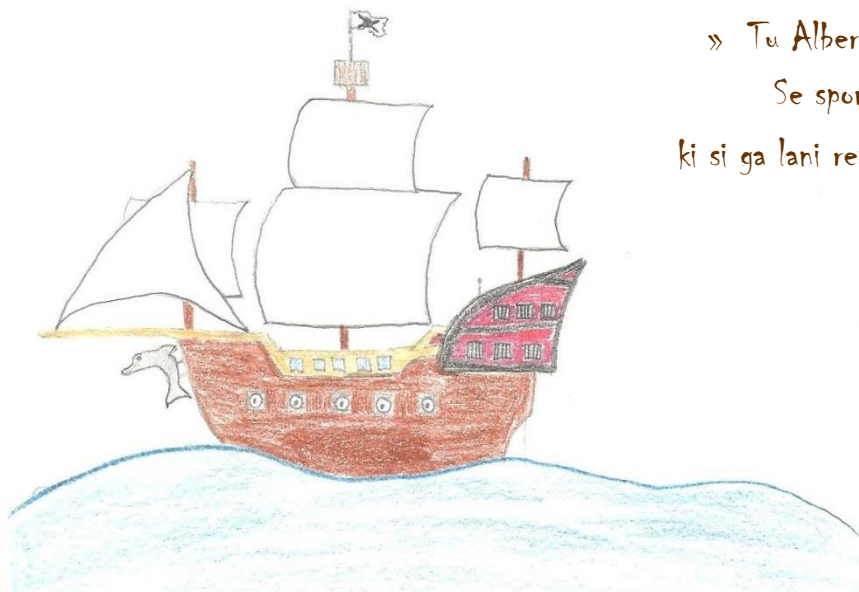
ALI ERNECL, 6. a

Literarni kotiček

REŠEVANJE PLEMENA KOKOBANANA

Pirat Miha je kapitan na veliki trijamborni ladji po imenu Skrita smrt, na kateri je še pet piratov: Lojz, Štefan, Mitja, Franci in Rihard. Ne smemo pa pozabiti na želvaka Kikija in papagaja Kokota. Miha je seveda za krmilom, Lojz in Štefan streljata s topovi, Mitja kuha, Franci je v opazovalnici na vrhu najvišjega jambora, Rihard pa je mojster za vse. Miha ima na levi roki tatu meča, Lojz je majhen z velikimi ušesi, Franci in Mitja imata vsak po eno leseno nogo, Franci ima ogromna usta in je brez enega očesa, Mitja pa ima velik nos. Rihard pa je takšen kot škrat: majhen, z velikimi ušesi in očmi. Skupaj so pirati doživeli že ogromno pustolovščin.

Miha in pirati so imeli popoldanski počitek in ladja je mirno plula. Nenadoma se je Miha zbudil in pred seboj zagledal goloba s pismom okoli vratu. Takoj je prebudil ostale pirate in jim na glas prebral sporočilo:

» Tu Albert, tvoj najhujši sovražnik.
Se spomniš plemena Kokobanana,
ki si ga lani rešil? Če jutri zvečer nisi
tam, požgemo vas.«

Miha je predvideval, da jih bo Albert pričakal v zasedi ter se želel boriti, zato je naročil svojim kameradam, naj ladjo pripravijo za boj. Vsi so ga vzeli silno resno. Lojz in Štefan sta napolnila topove, Franci si je pripravil daljnogled, Rihard je zakrpal veliko jadro, Mitja pa je pričel kuhati kosilo.

Napeli so jadra in z ogromno hitrostjo drveli proti zalivu Bongo plemena Kokobanana. To je ribiško pleme, ki verjame, da so papige svete. Do zaliva je zelo dolga in zapletena pot. Miha je razgrnil zemljevid in piratom ukazal, v katero smer naj obračajo jadra. Ker pa je pozabil uporabiti kompas, je zamenjal strani neba in ladja je nasedla na čeri. Vsi

pirati razen Riharda so skočili z ladje, med spenjene valove, in poizkušali Skrito smrt rešiti s čeri. Rihard pa je med tem krpal ladijski trup. Ko so ladjo končno uspeli potisniti s čeri, težav še ni bilo konec, saj so bili v zalivu Morskih psov. Miha se morskih psov ni ustrašil in je ladjo obrnil na odprto morje. Ker je bil že večer, so se ustavili na bližnjem otoku, kjer so si uredili tabor. Nabrali so nekaj sadežev, ulovili ribe, ki so jih spekli in pojedli za večerjo. Ko so naslednje jutro prišli na obalo, so se spomnili, da nihče ni zasidral ladje. Imeli so samo majhen čolniček, s katerim so se pripeljali na obalo. Po naključju se je mimo pripeljal Benjamin s svojo posadko in z Mihovo ladjo. Benjamin je Mihov najstarejši prijatelj, kot otroka sta skupaj lovila ribe in rabutala smokve z vrta Albertovega očeta. Miha je Benjaminu pokazal pismo in odločila sta se, da bosta sodelovala. Franci in Koko sta pozorno opazovala, če bosta kje zagledala Alberta. Bolj ko so se približevali zalivu Bongo, bolj jasno se je videla Albertova ladja.

Ko so pripluli bliže, so ugotovili, da je to samo maketa Albertove ladje. Kar naenkrat je nekaj počilo in v Benjaminovi ladji je bila luknja. Iz bližnje votline se je prikazala Albertova ladja. Miha in njegova družčina so sprožili topove naravnost v Albertovo ladjo in jo potopili. Miha je Alberta in njegove pirate rešil iz vode in jih odpeljal v zaliv Morskih psov, kjer so skočili z deske. Miha jim je obljubil, da jih bo odpeljal nazaj domov, na Otok smrti, če bodo čez leto dni še vedno živi.

Ko so prišli nazaj v zaliv Bongo, je pleme pričelo pripravljati pogostitev. Ko so pričeli z gostijo, so ugotovili, da je kralj plemena, Bongodurian, izginil. Miha je Lojzu rekel, da je čas za paniko in res je bil. Ugotovili so, da je bil kralj s svojim pomočnikom na sprehodu in padla sta v jamo. Toda Miha in pirati so ju hitro našli, ker je tudi Franci padel v isto jamo. Vse skupaj so rešili in gostija se je lahko nadaljevala. Skoraj bi pozabili, kje je Kiki. Seveda je spal v spalni mreži. Po gostiji so se pirati odpravili nazaj na morje novim dogodivščinam naproti.

ALI ERNECL, 6. A

Princeskina svatba

Pred davnimi časi je za devetimi gorami in devetimi vodami stal grad in za grajskimi vrati sta živela kralj in njegova žena kraljica. Bila sta žalostna, saj njuna princeska ni imela moža. Odločila sta se, da bosta odšla v vas in tam presodila, kdo bi bil pravšnji za moža.

Prispela sta v vasico, kjer je bilo le sedem hiš. Več mesecev sta porabila, da sta našla pravega. Prvi je bil samovšečen. Drugi je bil siromašno oblečen. Tretji pa je bil zelo prijazen, a je bil reven. Nista vedela, kaj naj z njim. Odšla sta v drugo vasico. A tudi tam ni bil nihče pravi, zato sta tretjega iz prve vasice vzela s seboj na grad.

Tam je moral prestati preizkušnjo. Boril se je z zmajem. Šlo je na tesno, a mu je uspelo. Princeska in njen novi prijatelj sta odšla skupaj na grajski vrt. Tam sta se zabavala, smejala in se zaljubljeno gledala. Sprva jima je bilo malce nerodno, a kmalu sta strah in trema izginila. Poljubila sta se. To sta ponavljala vsak dan. Odšla sta na vrt, urejala cvetlice in se vmes smehljala. To sta opazila tudi kralj in kraljica. Na skrivaj sta jima pripravila svatbo. Nekega dne je kralj naznanil, da je njen bodoči mož preizkušnjo prestal.

Princeska se je razveselila. Ljubezen jima je bila usojena. Na svatbo so prišli muzikantje, ki so igrali poskočne in ljubezenske pesmi. Na svatbi so imeli tri svatbene pečenke in sedem ogromnih tort. Na svatbo je bila povabljena cela vas. Malce so se poveselili. Nato pa so ju proglasili za moža in ženo.

Princ in princeska sta s tremi otroki živela srečno do konca svojih dni.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

Praktični nasveti

POSKUSI V KEMIJI

Zapiši pravila za VARNO DELO V ŠOLSLEM LABORATORIJU – izdelaj opozorilni plakat:

PRVA POMOČ

- zastrupitev s plinom (osebo odpeljemo na zrak in pokličemo primerno pomoč)
- opekline (zmočimo brisaco in jo ovijemo okoli večjih opeklin, manjše navlažimo z mlačno vodo)

VARNO DELO V ŠOLSLEM LABORATORIJU

POZORNOSTI

- nevarnost kemikalije
- ne mešamo nam neznanih snovi
- skrbno izmerimo količine snovi

KONEC

- počistimo delovno površino
- spravimo kemikalije
- snovi primerno očistimo iz pripomočkov
- umijemo roke

ZAŠČITNA OPREMA

- zaščitna očala
- rokavice
- halja

PRAVILA

- dolge lase spremo v čop
- rokavice snamemo pred uporabo vžigalnika
- kemikalije in pripomočke sproti pospravljamo
- ne uživamo hrane ali pijače
- previdno sledimo navodilom

ANA PETEK, 8.A

Znamo tudi angleško

The Footbanders

This band is called The Footbanders.
Mark Iršič is the leader and the drummer.
Miha Kerznar is the keyboard player.
Luka Irman is the lead guitarist.
Žan Strojanshek is the guitarist.
Kevin Šerfl is the singer.

Mark Iršič, b.b